

VÉRHOLDAK ÉS NAPFOGYATKOZÁSOK

2013. november 24.

–Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának élőben elhangzott szövege belső használatra –

Nagyon köszönjük Atyám a Te gondviselésedet mindenben. Mindenekfelett magasztaltassák az Úr Jézus Krisztus szent neve az életünkben, aki feltámadt és örökkön örökké él. Ámen. Köszönjük az Úr Jézusnak a mai napot, ezt a jelenlétet. Az Urat bátran kell dicsérni, mert az Úr méltó a dicséretekre. Köszönöm szépen az Úrnak ezt a biztatását, amit ad nekünk a mai napra. Az Úr jelenlétében vagyunk.

Miért állok itt egyedül? Ez az első kérdés. Azért, mert a ti apostolotok és az Egyháznak az alapítója, és az én drága szolgálótársam és férjem szabadságra ment Ausztráliába, aminek több pontja is volt, hogy miért pont most ment. Az egyik ezek közül, hogy megszületett a kis unokánk is odakint, nagyon köszönjük Istennek ezt az áldást.

És én nagyon sok névnap-i köszöntést kaptam tőletek, nagyon sok figyelmességet, de Isten is figyelmes volt hozzám, mert pont a névnapomra jött ez a kisbaba. Isten tudja az időzítéseket. Ez az első kis unokám, aki a névnapomon születik.

Köszönjük Istennek ezt a figyelmességet, és bátorításnak vettem, hogy az Isten mindig gondol ránk, és minden időzítés az Ő kezében van, és ajándékokat hoz nekünk. Szeret minket megörvendeztetni minden úton és módon. Ez is egy közülük. Jó egészséget kívánunk ennek a babának, megáldjuk őt, és hisszük, hogy beteljesíti az Úr akaratát az élete felett.

Hiányzik nekünk Sanders pásztor, de neki is hiányzunk mi. Gondol ránk és üdvözl benneteket. Ez hatalmas dolog, hogy a távolság nem ismeri a határokat, és akármilyen messzire megy az ember, ha egyszer a *szerelem kötelékében* vannak összekötve a szívek, akkor a szívek vágyakoznak egymás után. Az újra találkozás örömeiben fogjuk őt köszönteni hamarosan. Ő is nagyon hiányol benneteket, imádkozik értetek, és sokat gondol rátok. Ezek örök kapcsolatok.

Újra kapható a *2. Imakönyv*, egy új kiadásban. Egy bővített kiadást tarthatunk a kezünkben. Újabb imádságokat is találhattok benne, ami nagyon fontos. Egyik a *betörések és rablások elleni* imádság, ami nagyon időszerű, hogy hitben és Igében megálljunk. Ez nem történhet meg keresztényen, bármennyire megsokasodik kint a világban. Mi el vagyunk rejtve ezek előtt.

A másik az *antiszemizmus elleni* imádság, ami keresztényeknél kötelező imádság. Hiszen hallottátok ezt Sanders pásztor szájából, rengetegszer mondta, hogy az ország dolgai, és az ország sorsáért, jövőjéért a keresztényeknek kell majd megállni a trón előtt az ítéletnél.

Számonkérés lesz, hogy mi megcselekedtük-e a részünket? Az Úr ismertté teszi az Ő részét, az Ő Igéjét betölti a szívünkbe. És a szánkba kell, hogy legyen az Ige. Uralkodunk e

felett, mert a zsidóüldözések átkot hoznának az országra, ha ezt mi megengednénk, hogy elterjedjen, kiszélesedjen. Ennek rendszeresen ellene megyünk és imádkozunk.

Új *Örömhíradónk* is lesz hamarosan. Nagyon gazdag szám lesz, karácsonyi köszöntővel jelenik majd meg a címlapon. Egy kiváló karácsonyi ajándék azoknak, akiknek nem nagyon tudtok mit adni, például szomszédoknak, ismerősöknek. Csak *örömhírek* vannak benne, s meg tudjátok *örvendeztetni* a szívét azoknak, akik nem hallottak még az Evangélium részleteiről.

Mielőtt a prédikációt elkezdenénk, imádkozunk. A „Veszek a szent vérből” c. imát mondjuk el. Veszünk a szent vérből és rátesszük az egész életünkre, mert az Úr *betölti* az Ő szavát. Nekünk csak fel kell *emelnünk* a hitünket és az Igéket a szent trón elé.

És csodálatos bizonyságokat lehet hallani nap mint nap, hogy milyen megoldások jönnek elő a trónteremből. Természetfelettiek! És ha nem lennénk hitben, és nem lennénk imádságban, az Úr nem tudná ezeket megcselekedni. Így fogunk most imádkozni, és *oltalomként* rátesszük az életünkre.

Azt fogjuk most tenni, hogy tiszta szívből hálát adunk az Úrnak, hogy Ő *az életét adta* értünk. A Mennyei Atyának megköszönjük, hogy kidolgozta a hatalmas *megváltás tervét*, hogy a *szent vér* kifolyt értünk. És megköszönjük, hogy a szent vér megszólal pont úgy, ahogy imádkoztuk, szólja a *győzelmünket*.

Teljes hálát adunk Istennek, a *hálaadásokban* Isten gyönyörködik. Hamarosan a *hálaadások napja* közeledik, és ilyenkor el kell gondolkodnunk azon, hogy vajon a helyünkön állunk-e a hálaadásokban? Megköszönjük, hogy kiontatott a szent vér értünk, Jézus nevében.

Hálát adunk és megköszönjük a drága mennyei Atyának, hogy *kijelentéseket* ad nekünk a szívünkbe ezekről az Igéről, hogy a szent vér milyen *hathatósan lüktet* az életek felett. Kering és meghozza a megoldásokat az életünkben.

Krisztus Testében a szent vér *keringése* az, ami élteti a Krisztus Testét. Erről egy kijelentést kell kapnunk. Ezért is célozzuk ezeket az istentiszteleteket, hogy ezzel az imával kezdjük. Nagyon jó az Úr hozzánk.

Az *Úr jósága* mindennekfelett való az életünkben. Az ördög a hitető, aki el akarja hitetni, hogy az Úr elfeledkezett rólunk. Az ördög a *hazugság atyja* és minden szava hazugság. Ne higgy neki, mindig csak az Igére tekints.

Az Úr még soha senkit nem hagyott el, aki hittel fordult hozzá. A hitedet akarja ellopni az ördög, mert az a legveszélyesebb a számára. Ha hitben maradsz, akkor veszélyt jelentesz számára. Az egész erről szól. El akarja *lopni a hitedet*, de ne hagyj neki.

Növeld a hitedet és *gyakorold* a hitedet minden nap, és tornáztasd a hitizmaidat. Minden nap legyen valami, amire rátetted a hitedet. Hadd menjen ki a hited. A hited tud *egynél több* dologban is munkálkodni.

Van mindig az embernek egy *fővonala*, amire a hitével nagyon oda kell, hogy figyeljen, de az nem azt jelenti, hogy *más* dologra nem tudunk odafigyelni. A hitünk rengeteg dologban kint lehet. A hit, mint egy *szolga*, megcselekszi, amire kiküldjük. Ezt Jézus tanítja.

A hit addig nem ül le veled enni és inni, amíg azt a dolgot, amire kiküldted, el nem *végzi*. A hit Istentől született és *legyőzte* a világot. Nincs olyan helyzet, amiben a hitünk hathatós munkáival nem láthatnánk győzelmet, ha *kitartóak* vagyunk. A kitartó hit.

A hit nagyon fontos, *őrizzék* a hiteteket, és ne engedjétek, hogy bármilyen hitpróba során ez megcsorbuljon, meggyengüljön. Mindig vegyétek vissza magatokhoz a *teljes hitet*, s azzal harcoljatok. A hitnek a *szép harcait* harcoljuk. Még ha csorba is esik egy-egy kudarc után, fölkelünk és *tovább* harcoljuk a hitnek szép harcait.

Mert a hit gyümölcsöt terem. Istentől született, a mennyből született. És mindaz, ami az Istentől született, az *legyőzte* a világot, minden megpróbáltatást. Isten minden helyzetben *kimenekedést* ad nekünk. Áldassék ezért az Ő szent neve mindörökké. Isten gyönyörködik a hitünkben. Öröme van, ha te hitben állsz.

Vérholdak és napfogyatkozások 2014-ben és 2015-ben

Mégér még egy misét – mondta ezt az Úr –, amikor a múlt héten nem tudtam befejezni. Ezért újra elővesszük ezt a témát, mert nagyon közeleg. Gondolj bele, 2013 novemberének a vége felé járunk. A dátumokból fogjátok látni, hogy a következő esztendő szinte már ezek a jelenségek nyitják. Beszélünk kell róla, mert Istennek *üzenete* van benne.

Bibliában olvassuk, a Zsidó levélben, hogy Isten Fia az, aki a hatalma *szavával tartja fenn* a mindenséget. Az Ő hatalmának a szava, vagyis az Ő műve, hogy a világmindenség úgy áll, és úgy működik, ahogy. És ugyanígy a hatalma szavával elrendelte a *világító testeket* is.

ZSIDÓ 1,3.

3. Aki az Ő dicsőségének visszatükröződése, és az Ő valóságának képmása, aki szavának erejével tartja fenn a mindenséget, aki minket bűneiktől megtisztítván leült a Felségesnek jobbára a Magasságban.

Mózesben 1. könyvében olvastuk, hogy a hatalma szavával világító testeket rendelt az égboltozatára. Megvolt a célja vele, hogy *elválasszák* a nappalt az éjszakától, ez volt az egyik. A másik pedig, hogy legyenek *jelekül*. És legyenek meghatározói ünnepeknek, napoknak és esztendőknék.

Istennek a *nap* és hold *állásában*, mozgásában, funkcionális működéseiben *üzenetei* vannak a számunkra. Ez nem azt jelenti, hogy asztrológiával fogunk foglalkozni, de amennyit az Úr nekünk át szeretne adni, amit két szemmel megpillantható az égen, és üzenete van a számunkra, azt *vételeznünk* kell. Erről szól a mai napunk.

1MÓZES 1,14.

14. És monda Isten: Legyenek világító testek az ég boltozatán, hogy elválasszák a nappalt az éjszakától, és legyenek jelek, és meghatározói ünnepeknek, napoknak és esztendőknék.

Az Örökkévaló *különleges jelsorozat*ot rendelt el az égre, amely a következő két esztendőben látható lesz, 2014. és 2015-ben. Nagyon *fontos üzenetet* hordoz a számunkra. Hordoz a világ számára, a hívők számára és Izrael számára. Ezt fogjuk ma kibontani. Jézus a farizeusokat megdorgálta, szó szerint írja: képmutatók. Azt mondja nekik.

MÁTÉ 16,3.

3. Reggel pedig: Ma zivatar lesz; mert az ég borús és veres. Képmutatók, az ég ábrázatját meg tudjátok ítélni, az idők jeleit pedig nem tudjátok?

Az idők jeleit nem tudjátok? Vagyis az *időknek a jelei* fel vannak írva az ég ábrázatára is. Ezeket le kell tudnunk *olvasni*. Az idők jeleiről Jézus mondja, hogy nem lehetünk tudatlanok. Azt is tanítja egy másik Ige vonatkozásában, hogy az Úr eljövetelére vonatkozóan a *napot* és az *órát* az Atya a saját hatalmába helyezte.

Azt a Fiú sem és az angyalok sem tudják, de az idők jeleiről viszont *ne legyünk tudatlanok*. Ezért éri meg ez a mai istentiszteletet, ezt a „misét”, hogy erről szóljunk. A múlt héten kezdtük kibontani, és most szeretném befejezni.

Isten tehát a világító testeket az égboltozatán *jelekül* adta nekünk, a Mózes első könyvében olvashatjuk. *Négy közelgő vérholdat* egymás utáni sorozatban tapasztalhatunk a következő két évben. Mind a négy vérhold *zsidó ünnepekre* esik majd.

Ha megvizsgáljuk majd a zsidó ünnepeknek a *jelentését*, a tartalmát, hogy mit ünnepel ezeken az ünnepeken Izrael népe, akkor közelebbi megvilágosodást kapunk arról, hogy miért pont ezekre a napokra rendelte Isten a vérholdakat és *mit üzen* ezzel nekünk.

Nagyon *ritka* e négyes megjelenés az égen. A XVI. a XVII. a XVIII. és XIX. századokban egyáltalán nem volt ilyen jelenség. 1948-ban, és 1967-ben lehetett látni ezt az égen, mind a két dátumhoz Izraelnek nagyon *fontos eseménye* fűződik. 1948-ban Izrael *állam megalapítása*, és 1967-ben pedig *Jeruzsálem visszafoglalása*, felszabadítása, győzelme volt.

Megnéztük azt is, hogy mit nevezünk *vérholdaknak*. Vérholdaknak nevezzük, amikor a nap, a föld és a hold állása annyira specifikus, különleges, hogy a napnak a holdra vetülő fényét a Földbolygó teljesen *kitakarja*.

Azt jelenti, hogy nem látható a hold ilyenkor abban a fényben, ahogy a szokásos fényével ragyog az égen, hanem egy *vérvörös* fényben jelenik meg. Nem láthatatlanná válik a hold, csak elváltozik a színébe, és vérvörös ragyogásban jelenik meg az égen. Ezért nevezik vérholdaknak ezeket a jelenségeket.

Mintha Isten *figyelmeztetni* akarna minket az elkövetkezendő idő *komolyságára*. És mintha mondaná, hogy nézz fel az égre, és Isten *üzen* neked valamit. Ezt fogjuk nézni, hogy vajon mit üzen nekünk ezekkel? Dátumokat vesszük sorba, mikor jönnek ezek a *vérholdak*.

2014. *április 15.* az első nap. Izrael népe a pászrah vagy, ahogy mi szoktuk nevezni, a *pászka ünnepet* ünnepli, vérhold jelével az égen. A Mózes 2. könyvében olvashatunk a pászka ünnep jelentéséről, a 2Mózes 12,1–14-ig olvashatjátok ezt.

Nagyon fontos momentum, Isten elrendeli ezt az ünnepet, és azt mondja, hogy ez a hónap legyen néktek, a hónapoknak a feje. Az *első* legyen az esztendő hónapjai között, amikor a pászka bárányt szentelitek.

2MÓZES 12,2–6.

2. Ez a hónap legyen néktek a hónapok elseje; első legyen ez néktek az esztendő hónapjai között.

Mintha Isten kivetítené, hogy itt kezdődik az Istenben való járás: az én Fiam *szent vére* amikor kiontatik. És azzal éltek. Ez legyen az életeteknek az első momentuma. Itt kezdődik az én életem a számotokra.

A pászka ünnep számukra jelentette az Egyiptomból való kivonulást. Isten elrendelte nekik, az utolsó csapás előtt, hogy családonként egy bárányt kell venni, és a bárányt meg kell

ölni. A húsát meg kell sütni, és el kell fogyasztani családonként. A *véréből* fel kell *kenni* az ajtófélrákra és a keresztfákra (szemöldökfára).

Fel kellett *jelül* kenni a báránynak a véréből, ami jelentette a *teljes oltalmukat*. Az a csapás, ami az Egyiptomiakat érte, nem érintette őket. Izrael népe szent oltalom alatt, Isten oltalma alatt volt. Évről-évre kellett ünnepelniük ezt a szabadulást, ez az ünnepeknek a feje, a hónapoknak az elseje.

2MÓZES 12,2–6.

3. Szóljatok Izrael egész gyülekezetének, mondván: E hónap tizedikén mindenki vegyen magának egy bárányt az atyáknak háza szerint, házanként egy bárányt.

4. Ha a háznép kevés a bárányhoz, akkor a házához közel való szomszédjával együtt vegyen a lelkek száma szerint; kit-kit ételéhez képest számítsatok a bárányhoz.

5. A bárány ép, hím, egyestendős legyen; juhok közül vagy a kecskék közül vegyétek.

6. És legyen nálatok őrizet alatt e hónap tizennegyedik napjáig, és ölje meg Izrael községének egész gyülekezete estennen.

A második *vérhoid* ebben 2014-ben, *október 8-án* lesz, alig telik el fél év, és megint megjelenik a vérhoid szignálja az égen. Ímé másnap, Izrael ünnepet ül, 9-én van az ő szukot, vagyis a *lombsátoros ünnepük*. Ez az ünnep az örvendezések ünnepe. Az aratnivalót betakarták, és Isten egy hétnapos *örömmünnepet* rendel el számukra, örvendezésben.

Ilyenkor ágakat, fagallyakat kellett leszakítaniuk és sátrakban kellett lenniük, emlékeztvén arra, hogy Isten honnan szabadította ki őket. Akkor sátrakban laktak, amikor Egyiptom földjéről kihozta őket. Az ünnepeket *örök ünnepeknek* rendelte a Mindenható Izrael számára.

3MÓZES 23,24. 40–43.

24. Szólj Izrael fiaihoz, mondván: A hetedik hónapban, a hónap első napján ünnepek legyen néktek, emlékeztető kürtzengéssel, szent gyülekezéssel.

40. És vegyetek magatoknak az első napon szép fának gyümölcsét, pálmafa ágait, sűrű levelű fa lombját, és patak mellett való fűzgallyakat, és örvendezetek az Úr előtt, a ti Istenetek előtt hét napig.

41. Így ünnepeljétek meg azt az Úrnak ünnepét minden esztendőben hét napig. Örökkévaló rendtartás legyen ez a ti nemzetségeiteknél; a hetedik hónapban ünnepeljétek azt.

42. Sátorokban lakjatok hét napig, minden bennszülött sátorban lakjék Izraelben.

43. Hogy megtudják a ti nemzetségeitek, hogy sátorokban lakattam Izrael fiait, mikor kihoztam őket Egyiptom földjéről. Én vagyok az Úr, a ti Istenetek.

Ezt a két vérhoidat, ami 2014-ben lesz, egy *napfogyatkozás* fogja követni. Ami megint csak egymagában is ritka jelenség lehet, ez 2015. *március 20-án* lesz. Elsötétül a nap. Mintha Isten azt *üzenné*, hogy újra nézzünk fel az égre, mert *jelekül* adta ezeket.

És mi az üzenete? Hogy járjunk addig az *Ő világosságában*, amíg nappal van, mert eljön az éjszaka, amikor senki nem munkálkodhatik. És ez az *idő közel* van. Fel akarja hívni a figyelmünket erre.

2015. április 4-én újra vérhold van az égen. Izrael népe megint a pészah ünnepet ünnepli, a pászka ünnepet. 2015. szeptember 28-án ez megismétlődik.

Azt azért figyelitek, hogy nem mindig ugyanarra a naptári napra esik Izraelnek a vérhold ünnepe? Mert a mi naptárunk, Gregoriánus naptár és az ő *naptáruk nem egyező*. Ők egy másikkal szemben a kalendárium szerint mennek, ezért minden egyes ünnep évről-évre más és más napokra esik. Tehát itt április 4-e és szeptember 28-a a *két vérhold* napjuk 2015-ben.

A két vérholdat megint egy napfogyatkozás felezi meg. Újra megjelenik egy *napfogyatkozás*, 2015. szeptember 13-án. Vagyis a 2015-ös esztendőről azt lehet elmondani, hogy minden egyes vérholdat egy napfogyatkozás jelent be. Érdekes. Ha másként tekintjük, a négy vérholdat is félbevág egy napfogyatkozás, és az utolsó két vérholdat is megfelezi egy napfogyatkozás. Ez is egy *jel* Istentől, hogy *közeledik az idő*.

Érdemes elgondolkodni ezeken, mert Isten a hatalmával rendeli el ezeket, ezek nem véletlenszerűek az égen. Hatalma szavával *rendeli* ezeket, és a hatalma szavával akarja felhívni a *figyelmünket* is, hogy ezekre figyeljünk oda. A múlt héten néztük a hasonlóságokat.

Az ószövetségi ünnepeket részletében felolvastuk a Bibliából és megfigyeltük, hogy például a *pászka* bárány elfogyasztásánál az Úr azt is meghagyta nekik, hogy miként fogyasszák el. És megfigyeltük, hogy az Efézusi levélnek a 6. fejezetében a *szellemi fegyverzet* viselésével milyen párhuzamokat találtunk. Nagyon-nagyon érdekes.

Üzenete van ezeknek az égi jeleknek:

- 1.) az *Izrael* népe, a választott népe felé,
- 2.) üzenete van a *gyülekezeti Test* [újjászületett hívők] felé,
- 3.) Isten üzenetet akar átadni ezekkel az égi jelekkel a *világ* felé.

Ezzel szeretnék egy kicsit időzni. Prófétikusan jött, ezért leírtam és most felolvasom nektek. Amikor e felől imádkoztam, Isten szava jött hozzám:

1.) Izrael szerelmes *népének* azt üzeni az Úr: ti, akik ünnepeltek, a pészah ünnepen, a pászka ünnepen, nézzetek fel az égre és látva a vérholdat, *jelet* adtam nektek az égen. Értsétek meg, hogy elhoztam az én pászka *Bárányomat*, és Őt ünnepeljétek. Ímé, az Istennek ama Báránya, aki elveszi a világ bűneit! Ott van-e az Ő szent vére a ti *ajtófélfüitorok*on? Ott van-e a szent vére a szemöldököfákon? Mert az Úr *ítélete* áthaladni készül a világon. Fogadjátok el az Ő vérét, fogadjátok el Isten Fiának véráldozatát, amely a szent vére volt, a szent földre ontatott értetek.

Ezt üzeni az ő népének, akik ünnepelni fognak. Vallásosak, hajlongnak, imádkoznak és az ünnepek az igazi értelmét meg kell, hogy értsék, és fel kell, hogy fogják. Ezt üzeni nekik Isten.

2.) *Gyülekezeti Test* számára is üzen Isten ezekkel az égi jelekkel, akik már elfogadták ezt a szent vért, ami kiontatott. Ezt kérdezi tőled: Él-sz-e a szent vérem oltalmával? Jársz-e abban a győzelemben, amit a Bárány vére szerzett a számodra? Tudod-e, hogy elmostam rólad véredet? Megmostalak vízzel és megkentelek olajjal. Ragyogsz-e a világ számára? – Ezt kérdezi tőled.

A gyülekezeti Testnek ugyanis fel kell *ébredni* abból az alvásból, amelyben jelenleg – mint egy szunnyadó óriás, tétlenségben, kiszolgáltatottságban – van. Egy látomás részleteit próbálom szemléltetni veletek. Roy Hicks kapott egy látomást erről, 10-20 évvel ezelőtt.

Krisztus Testét, mint egy *alvó óriást* látta, és a testén ott *garázdálkodtak* a démonok. A saját kényük-kedvük szerint hozták a betegséget, a fájdalmat, a nyomort, a drogokat. A következő generációkat *leuralták*. Mindenféle gonosszággal rátelepedtek a krisztusi Testre, és ez a szunnyadó óriás, meg sem mozdult.

Teljes *kiszolgáltatottságban* volt mindaddig, amíg el nem kezdett *ébredezni*. Ahogy kezdett az alvás állapotából, tétlenségéből ébredezni, kezdte magáról *lerázni* ezeket a nem odavaló szörnyűségeket, aminek Krisztus Testén nem szabadna ott lennie. Felébredt az álmából. *Ráébredt a hatalmára*, és lerázta magáról ezeket. Felkelt és élővé vált, a krisztusi *életet ragyogta* és sugározta. Egy gyönyörűséges látomás. Híres ez a krisztusi Testben.

Ezek az *idők* jönnek hamarosan. Ezt kérdezi Isten, hogy *ráébredtél-e* a krisztusi *hatalmadra*? Uralkodsz-e? Élsz-e a szent vérem *oltalmában*? Ott van-e a szent vér az ajtófélfákon és a szemöldökfán az életedben? Le tudod-e magadról *rázni* a betegséget? Le tudod-e magadról rázni a nyomort? Le tudod-e magadról rázni mindazokat, amivel az ördög szeretne meglátogatni az életedben? És mi tudunk *uralkodni*, ismerjük a hatalmunkat!

3.) A *világ* számára is van egy üzenet, a pászka vérholdak üzenete: Gyertek a kereszt *vére alá* – mondja Isten. Az én Fiam szent vére kifolyt értetek, *engesztelés* volt ez értetek, jöjjetek, míg jöhettek!

Ezt mondta Isten, miközben imádkoztam. Várja őket, *várja* a világot. A mi részünk, hogy *elmondjuk* nekik, hogy az Úr üzenete *égi jelekkel* elpecsételve. Szent Fiát adta áldozatul, engesztelésül. Nem tulajdonítja a bűneiket, megbékélt a világgal.

Hívja őket, hogy jöjjetek, míg jöhettek. Közbe napfogyatkozásokkal pecsételi a vérholdak közti időket, hogy közeleg a sötétség órája. Figyelmezzetek! Addig járjatok a *világosságban*, amíg itt a Világosságotok [Jézus], amíg létezik az *újászületés* lehetősége, mert közel az idő.

A *szukot* napi vérholdakról is van Istennek üzenete. Ez az aratás öröme, az őszi ünnepük az aratáskor. Hétnapos *örömmünnep* van és a zsidó nép ezt is ünnepli évről-évre. Nagyon hasonlít ez az ünnep ahhoz a *hét esztendőhöz*, amit mi fogunk fent tölteni a *mennyben* az Úrral, miután a Völegény [Jézus] eljött a Menyasszonyáért [Gyülekezetért].

Ez egy párhuzam. Amit ha láttok, akkor *örvendezni* fog a szívetek, mert ez is közel van. Ezt is elpecsételte az Úr vérholdakkal. Völegény eljön a Menyasszonyáért és az idő nincs messze. *Elragadja* a Menyasszonyát ebből a világból. Ez a *szentek elragadása*. Fönt egy hétéves *menyegzői vacsorán* veszünk részt az Úrral. Hét esztendőn keresztül *ünnepelünk*, azután visszajövünk az Úrral.

Mi [üdvözültek], míg fönt leszünk a mennyben, addig itt lent a *földön* egy *hétéves* megpróbáltatássor lesz. Olyan dolgok fognak történni a világban... A Jelenések könyve részletezi ezt. A *megpróbáltatásoknak* a mélységeibe lesz az emberiség, akik itt maradnak.

Ezek az idők tehát *közelednek*, és az Úr szeretné a *figyelmünket* felhívni erre, ezekkel az égi jelekkel. 2000 évvel ezelőtt is megírta Pál, hogy az idő közel. Azóta eltelt kétezer év. Egy dologban biztosak lehetünk, hogy minden nappal *közelebb* kerülünk hozzá.

Nem azt mondom nektek, hogy 2015. március vagy áprilisában lesz az elragadtatásunk, de azt mondom nektek, hogy a vak is látja, hogy ezek isteni, *égi jelek* és tartalmuk és *jelentésük* van. Gondolkodjatok és *keressétek* az Úr arcát, mert az idő közel! Az idő közel.

A szántóvetőről ír a Biblia egy csodálatos részt. Mert ha az Úrnak a szívét vizsgáljuk, megláthatjuk, hogy mit érez az Úr ezekben az időkben, amikor ezek az események közelednek? Nézzük meg az Ő szívét, hogy az aratás ideje közel. Hogyan érez a szántóvető?

JAKAB 5,7–9.

7. Legyetek azért, atyámfiai, béketűrők az Úrnak eljöveteleig...

Vagyis az Úr szíve is egy béketűrésben van. Minket is erre int, habár nagyon izgatott a szívünk majd, ha jön ez a találkozás, hogy ez micsoda örömteljes, egy *csodálatos* pillanat lesz.

7. Legyetek azért, atyámfiai, béketűrők az Úrnak eljöveteleig. Ímé a szántóvető várja a földnek drága gyümölcsét, – így vár minket az Úr – béketűréssel várja, míg korai és kései esőt kap.

Az Úrnak a szíve várakozik, béketűréssel várakozik, mert még rengeteg az aratnivaló. Rengeteg az elveszett, kint a világban, és *bőséges aratást* akar az Úr. Bőséges aratást. Ehhez egy korai és egy kései esőt együtt fog elhozni még az első hónapban, ahogy írja.

8. Legyetek ti is béketűrők, és erősítsétek meg szíveteket, mert az Úrnak eljövetele közel van.

9. Ne sóhajtozzatok egymás ellen, atyámfiai, hogy el ne ítéltessetek; Ímé, a Bíró az ajtó előtt áll.

Ne abban legyen a figyelmünk, hogy ki mit tett, vagy mit nem tett, vagy mit nem mondott, vagy mit gondolt, vagy mit mulasztott. Sokszor látom, hogy a szentek figyelme erre terelődik, és sóhajtoznak egymás után, amikor egész másra kellene figyelniük. Az Ige figyelmeztet, *ne sóhajtozzatok*, ez nem kedves az Úrnak. Arra figyeljétek, amik *közelegnek*. Hallelúja!

Az én meglátásom az, hogy ezekből az égi jelekből egy dolog kiolvasható, hogy a *finis közel*. Mindenki úgy vélekedik, ahogy akar. Én nem fogok senkivel vitába szállni, ez az én személyes meglátásom, hogy az *idők közelségére* akarja az Úr felhívni a figyelmet.

Nagyon sok keresztény tanítás kezdett foglalkozni az Úr eljöveteleivel, az idők közelségével, és ez mind a Krisztus Testének a Szelleme által. Tehát az Úr szája szólja ezeket. Egyre több tanítás foglalkozik vele.

Jesse Duplantist, azt hiszem, 1994-ben vitte fel az Úr a mennybe, és mondta neki, hogy egy üzenetem van a krisztusi Test számára: Mondd el nekik, hogy *jövök!* Azt válaszolta Jesse, hogy de hiszen tudják, hogy jössz. Azt mondta Jézus, hogy nem!

Nem beszélnek erről, nem tanítják a nyájamat erről, és nem tudják a hívők, hogy közel az idő és *jövök*. Mint mikor a szerelmesek a *találkozásra* készülnek, úgy kellene a szívünket *készíteni* erre és keresni az Úr arcát.

Uram mit tegyek még, mi a *részem*, amiért itt vagyok? Mit kell még elvégezniem? Hogy amikor odaállunk, ne álljunk megszegyenülve előtte. Mindannyiunknak meg kell majd ott állni az Ő trónja előtt, a *jutalmainkért*.

Jelenések könyvében írja, hogy az ördög *nagy haraggal* teljes, úgy, mint aki tudja, hogy kevés az ideje. Ő is tudja. Ő is tudja, hogy *kevés* az ideje. Mivel tudja, hogy kevés az ideje, ezért minden gonoszsággal teljes. Nagy haraggal sündörög és keresi, hogy kit nyeljen el.

JELENÉSEK 12,12.

12. Annakokáért örüljetez egek és akik lakoztok azokban. Jaj a föld és a tenger lakosainak; mert leszállott az ördög tihozzatok, nagy haraggal teljes, úgymint aki tudja, hogy kevés ideje van.

Mindent el fog követni azért, hogy a *figyelmedet* elterelje és a *hatékonyságot*, amíg itt vagyunk, lejjebb vegye, vagy teljességgel megsemmisítse, hogy ne lásd az Úr szándékait, hogy miért vagy itt ebben a testben, ebbe az órában. Erre megy ki minden támadása.

Nem lehetünk tudatlanok az ő szándékai és stratégiái felől. Nincs annál sajnálatra méltóbb, mikor látjuk egy keresztény életében, hogy teljesen *behálózta* az ördög, úgyhogy nem lát ki belőle, hogy miben van. Ilyenkor kell, hogy a *segítségére* siessünk, és hatalmat gyakoroljunk.

2KORINTHUS 2,11.

11. Hogy meg ne csaljon minket a sátán; mert jól ismerjük az ő szándékait.

Ezt Pál írja. Te ismered-e az ő szándékait? – ezt szeretném kérdezni tőled. Ismered-e a szándékait, hogy milyen *módon*, milyen kártyákkal kártyázik? Ugyanazok az ügymenetei, mint sok ezer évvel ezelőtt. Nem tud újat hozni ő sem a nap alatt.

Neked ismerni kell ezeket, hogy *ne dőlj be* neki. Hogy ne ess a kelepcejébe, hogy ne legyél áldozatává, hogy ne tudjon téged megcsalni a sátán. Pál azt mondja, hogy jól kell ismerni az ő szándékait.

Vagyis nem arról van szó, hogy az ördögről beszélünk reggeltől estig, de arról szó van, hogy az Úr bölcsessége által *átlátjuk* a szándékait. Hogy mire megy ki, amikor éppen azt hozza? Mi a célja vele? Mit akar elérni vele?

MÁTÉ 25,41.

41. Akkor szól majd az Ő bal keze felől állókhöz is: Távozzatok tőlem, ti átkozottak, az örök tűzre, amely az ördögöknek és az ő angyalainak készítettett.

Máté evangéliumában azt olvassuk, hogy az *örök tűz* az ördögöknek és az ő angyalainak készítettett. A *pokol*, mint gyűjtőhely, a tűznek tavába vettetik majd mindazokkal, akik benne vannak. Ezt a helyet Isten *nem az ember számára* készítette. Az egy szörnyűséges hely, az örök *emésztő tűznek* fenntartva. Nem a teremtményének szánta ezt Isten, nem az embernek.

Az ördög ezt jól tudja, és nem akar oda egyedül menni. Nem akar magába menni majd oda, hanem az a törekvése, hogy minél többeket *vigyen magával*, mert ismeri az Atyának a szívét, hogy *miként érez* az ő teremtménye iránt.

Minden árat megfizetett azért, hogy a teremtményét *kimenekítse* onnan, és mégis rengeteg ember ott fog kikötni. Emberek sokasága jut majd arra a helyre. Erről szól a harc, a *lelkek kimentéséről*, elvinni a világnak ezt az *üzenetet*.

Utolsó pillanatig *lelkeket nyerni* az Úrnak. Olyan buzgón kell végezni ezt a munkát, hogy *teljes erőbedobással* tegyed. Ha az ördög vissza akar fogni, és ha valahol akadályozni akar, *átláss* rajta. Át kell látnunk az ő szándékain.

A *szellemi hadviselésben* állunk, ezt a Biblia tanítja. Ezt nyugodtan be is jelölheted a Bibliádban. Hangsúlyozom, hogy ma több szó esik erről, de nem azért, mert az ördögről szeretek beszélni, hanem azért, hogy *átlássunk* a szándékain és tudjuk, hogy mit kell tennünk ahhoz, hogy *győzelembe* kerüljünk. Nézzük meg, hogy szó szerint mit ír a Biblia.

2KORINTHUS 10,4–5.

4. Mert a mi hadviselésünk fegyverei nem testiek, hanem Isten által hatalmasak erősségeik lerontására;

Tehát egy *hadviselésről* ír, és Isten egy *fegyverzetet ad* hozzá. Ha nem lenne harcunk, akkor milyen hadviselésről lenne szó, és miért kellene fegyverzet? Akkor megtehetnénk, hogy fegyverzet nélkül járunk, és nem kellene írni Istennek róla. Egyszerűbb lenne az életünk, de nem így van.

Egy hadviselésről ír és egy fegyverzetre hívja fel a figyelmünket. Az a keresztyény, aki ezzel *nincs tisztában*, s nem tudja a fegyvereket hordozni és forgatni, az *elveszett*. Azt elnyeli a sátán. Persze *örök élete* van, csak a *futását* nem tudja megfutni. Mert a mi hadviselésünk fegyverei nem testiek, hanem Isten által hatalmasak *erősségeik lerontására*.

Vagyis csodálatos igazság kerekedik ki, *hatalmas fegyvereket* kaptál. Erős fegyvereket kaptál, erősségek *lerontására* kaptad. Isten által hatalmasak ezek a fegyverek, amelyeket fegyverhordozásban, a szellemi hadviselésünkben állandó jelleggel *magunknál* kell hordanunk.

5. Lerontván okoskodásokat és minden magaslatot, amely Isten ismerete ellen emeltetett, és foglyul ejtvén minden gondolatot, hogy engedelmeskedjék a Krisztusnak.

Nézzük meg, hogy *hol kezdődik* mindig a harc? A fejben, az *elmében* a sugallatokkal. Az ördög sugallatokat fog hozni, hogy mit tegyél. Akkor hoz egy tünetet és hoz egy gondolatot, s ki akarja okoskodni belőled Isten áldásait. *Le kell rontanod* ezeket!

Lerontván az okoskodásokat, és minden magaslatot... Magaslatokat akar építeni az életedben. Isten *ismerete elleni* magaslatok ezek. Hogy ne hogy megismerd Istent közelebből, mert akkor, jaj neki. Erről szól.

Ha megismered az igazi hatalmat és tudsz neki parancsolni, akkor legyőzted őt. Valóságban minden nap, minden percben. Erről szól, hogy lerontván okoskodásokat, és minden magaslatot, amely Isten ismerete ellen emeltetett, és *foglyul* ejtvén minden *gondolatot*. Ez nagyon fontos, hogy foglyul ejtvén minden gondolatot, hogy *engedelmeskedjék* a Krisztusnak.

Gondolatok jönnek, mennek. Kenneth Hagin szokta mondani, hogy elrepülnek a feje felett a madarak, de azt, hogy fészket rakjanak, az már nincs megengedve. *Gondolatok* jönnek, mennek és a kísértő is *hozhat* gondolatokat. Néha az ember ledöbben, hogy ez a gondolat meg honnan jött? Eszemben sem volt. És abban a pillanatban azt *le kell vetni* onnan, mert magaslatot akar építeni az életedben. Figyelni kell erre.

Isten azt akarja, hogy *minden ember üdvözüljön*... Képzeljétek ezt el. Minden ember üdvösségéért megfizetett. Minden ember üdvösségéért, hogy az *igazság ismeretre eljusson*. Az igazság ismeretéhez tartozik, hogy *hatalmad van* az ördög felett.

Minden cselvetésével szemben, minden tünettel, minden betegséggel, minden gonoszsággal szemben *győzelmed van*. Ez az igazság! Azt akarja Isten, hogy ennek az ismeretére minden ember eljusson.

Azt is mondja az Ige, hogy az *utolsó* napokban *nehéz* idők állnak be. Így írja. Minden nap *közelebb* vagyunk az utolsó időkhöz és tapasztaljuk a nehéz időket. Nincs köztünk egy sem, aki azt mondhatná, hogy könnyebb idén, mint tavaly volt. *Nehéz idők* vannak. A Biblia nem titkolja. Az utolsó napokban nehéz idők állnak be. De nem fejezi itt be, hála Istennek. Azt is olvashatjuk, arról is beszél, hogy *milyenek* lesznek az emberek az utolsó időkben.

2TIMÓTHEUS 3,1–5.

- 1. Az pedig tudd meg, hogy az utolsó napokban nehéz idők állnak be.**
- 2. Mert lesznek az emberek magukat szeretők, pénzsóvárgók, kérkedők, kevélyek, káromkodók, szüleik iránt engedetlenek, háládatlanok, tisztátalanok.**
- 3. Szeretet nélkül valók, kérlelhetetlenek, rágalmozók, mértéktelenek, kegyetlenek, a jót nem kedvelők.**
- 4. Árulók, vakmerők, felfuvalkodottak, inkább a gyönyörnek, mint Istennek szeretői.**
- 5. Akiknél megvan az istenfélelem látszata, de megtagadják annak erejét. És ezeket kerüld.**

Teljesen ráismersz arra, hogy ezekről a napokról ír. Szeretetlenek, egymást nem tisztelők, mindenféle *elferdültségekben* lesznek. Isten ezt előre leírta, tudta, hogy az utolsó napok ezt is hozzák. De Pál ellátja a fiatal tanítványát, Timótheust egy csodálatos *jó tanáccsal*, hogy mit kell tenni ezekben az időkben.

2TIMÓTHEUS 4,5. 7.

- 5. De te józan légy mindenekben, tarts ki a nehézségekben, az evangélista munkáját cselekedd, szolgálatodat teljesen betöltsd.**

Kitartás kell, ahhoz, hogy *megfussuk* a futásunkat. Meg kell futni. Sokan indulnak, elindulnak, nagy lelkesedés van, jönnek és a csillagot is le tudnák hozni az égről Jézusért. Aztán ahogy telnek az idők, múlnak a hónapok vagy az évek, keressük őket és nincsenek. Hova lettek? Valahol a *lelkesedést elvesztették*. A lelkesedésüket elvesztették, ezekben a nehéz, súlyos utolsó napokban. Valahol megfogta őket az ördög. Azt írja, hogy *tarts ki* a nehézségekben és cselekedd az evangélista munkáját.

Nem mindenki evangélista, de az *evangélista munkáját* mindenki cselekedheti. Szólni a Jézust, szólni az örök életet, felhívni a másik *figyelmét*: tudod-e, hogy Jézus meghalt érted? Tudod-e, ha ezt a *Nevet* nem hívod *segítségül*, hova kerülsz? Ezt mindenki végezheti.

És a szolgálatodat *teljesen betöltsd*, figyelmezteti őt Pál. Teljesen! Ne hagyjuk abba félúton. Teljesen töltsük be azért, amiért itt vagyunk. Azt írja utána Pál... Utána saját magára is szán egy mondatot, ezt írja:

- 7. Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat bevégeztem, a hitet megtartottam.**

Csak könnyekkel lehet ezt elolvasni. Ahányszor elolvasom, mindig könnybe lábad a szemem, hogy Pálnak min kellett keresztülmennie. És azt írja, hogy a futásomat *bevégeztem*, a hitet *megtartottam*. Nem engedte, hogy a hite az ördög kezébe kerüljön.

A hitet végig megtartotta. *Nem engedhetjük meg egy betegségnek vagy a tüneteknek, hogy az mondja meg, hogy én most meggyógyultam vagy sem. Én a gyógyult vagyok! A betegség vágyakozik rám és hozza a tüneteket, de én akkor is a gyógyult vagyok!*

A hitemet megtartottam, akármin megyek keresztül. Erről van itt szó. Akármilyen megpróbáltatás jön, a *hitünket* meg kell *tartanunk*. Nem engedhetjük el, nem engedhetjük, mert *Istennek szüksége* van ránk. Hitünk megtartása is építése fontos.

A Főpapunk is ezért imádkozott. Jézus nem azt mondta, hogy kikért titeket a sátán, hogy *megrostáljon*, mint a búzát? De én imádkoztam érted, hogy el ne fogyatkozzék a te hited. Bármin megyünk keresztül, erről szól az egész: a *hitünket kilopni* a szívünkéből.

A Főpapunk könyörög érettünk, hogy meg tudjuk *őrizni* a hitünket. A hitünk teljességében tudunk *állni*. Hitünk által vagyunk képesek *hatalmat* venni az ellenség felett és megkötni azt, azért olyan fontos.

Jézus mond valamit, ami nagyon-nagyon megragadó és nagyon szemléletes azzal kapcsolatban, hogy hogyan kell elbánnunk az ördöggel. Azt kérdezi itt a tanítványoktól:

MÁTÉ 12,29.

29. Avagy mi módon mehet be valaki a hatalmasnak házába és rabolhatja el annak kincseit, hanemha megkötnözi előbb a hatalmast, és akkor rabolja ki annak házát?

Most vár az ördög nem hatalmas, de akkor Jézus azért jött, hogy *elvegyen tőle* mindent, amije volt. Az ördög volt a hatalmas, mert Ádám átadta neki a hatalmat. Azt kérdezi, hogy mi módon mehet be valaki a hatalmasnak házába és rabolhatja el annak kincseit, hanem ha megkötnözi előbb.

Kell valamit *tennünk* az ördöggel, amikor készülődik és hozza a gonoszságait. Jézusnak is itt a tanítása. *Megkötnözi* előbb az ellenséget, megkötnözi a hatalmast, és akkor *rabolja ki* annak kincseit. Vagyis el kell végeznünk valamit.

Az ördögnek minden gonoszságát, tervét, szándékát meg kell kötni, meg kell *tiltani*. Körbe kell őt kötni úgy, hogy ne tudjon mozdulni se, ha rajtakapod valamin. Többé nem tudja végrehajtani. Meg kell *dorgálnod*, és ki kell *hajítanod*, a Jézus nevében!

Ezt csak a *hit* tudja elvégezni. Ha a hited alábbhagyott, nem fogod tudni elvégezni. Meg kell kötnöd az ellenséget. Az *oldás és kötés* hatalmát minden pillanatban gyakorolnod kell. Mi az, amit *megengedsz* az életedben és mi az, amit *nem*. Csak a hited által megy. Azért kell rettenetesen vigyázni a hitünkre.

Mindig *erőtéljes* legyen, hogy a Szent Szellem megerősítsen minket a belső emberben, és *erőtéljes* hittel tudjunk élni az életünk dolgaiba. És amint rajtakapodik az ördög, megdorgálni és parancsolni neki, hogy távozz innen! Bántásomra vagy! Ennyi, nem kell több. Nem hadakozunk vele. Nem perlekedünk vele. Nem magasztaljuk föl, hogy megint mit csinált? Kit érdekel, mit akar csinálni? Távozzon!

Két példát mondok nektek el. Mind a kettő múlt heti, nagyon friss. Nagyon jól szemlélteti, hogy milyen egyszerű ezt gyakorolni, ha az ember ráérez ennek a hatalomnak az ízére.

Az egyik: Épp, csak fél füllel hallottam egy történetet, otthon beszéltek, hogy a gyülekezetben az egyik tagnak most egy nagyon jó munkalehetőség adódott volna. Eddig csak éppen elegendő fizetéssel dolgozott valahol, most háromszor annyit kereshetne. Épp most folynak a

munkahelyi párbeszédék erről. Várja visszajelzést, de elromlott a telefonja és elromlott a számítógépe. Mondom: micsoda? Egyszerre mind a kettő? Pont mikor behívnák egy megbeszélésre? Mondom: hopp! Az ördög rajtakapatott! Ez több annál, mint ami meg szokott történni. Az ember figyelmes. Rajtakaptam az ördögöt. Rajtakapatott! Mondom: figyelj ide! *Hatalmat veszek!* Hatalmat vettem fölötte. Nem létezik, hogy egyszerre elromoljon egy számítógép és egy telefon, és ezzel teljesen lezárja a hírsatornát, amikor ő egy fontos telefonhívást vár valahonnan, ami egy fordulatot hozna az életében. Nem volt hosszabb az imádság egy szempillantásnál, és nem is kértem semmit, csak hatalmat vettem. Mondom: *elengeded az ő életét!* Másnap jött a hír, hogy megjavult a telefonja, kapott hírt és felvették. Háromszor annyi a fizetése, az Úr dicsőségére, a Jézus nevében, a Jézus hatalmával! Örömteljes pillanatok ezek, ha az ember *ráérez a hatalmának* a gyakorlására. Teljes hit kell hozzá. *Teljes hittel* kell tenni. Tudd meg, hogy *teljhatalmad* van az ördög felett. És te ezt el tudod végezni!

Egy másik terület, ami meg tudja *csorbítani* a hitünket. Nagyon kérem, hogy figyeljetelek, mert azt veszem észre, hogy a legtöbbetekkel itt *játszadozik* az ördög. És ha az ember már rálát felülről, akkor könnyű dolga van, mert akkor azt mondja, hogy hopp! Ennyi! Elég! Itt megállj! Innen távozz! De amíg nem lát rá, amíg benne van, és körbe-körbe játszadozik vele az ördög, addig siralmas a helyzet. Elmondom nektek, mi ez a terület.

Kaptam egy telefonhívást a múlt héten. Felhív egy drága testvérem, régről ismerem és szeretem, s szinte majdnem sír. Mondja, hogy bocsássak meg neki. Mondom: miért haragudnék rád? Mondja, hogy azért, mert olvasta egy könyvben és hallotta a tanításokban, hogyha a *szolgáló ellen* szól valamit, akkor Isten ellen vétkezett. Bocsássak meg neki, mert ő ellenem szólt valamiféle *kritikát*.

Engem *megkísértett* az ördög, hogy megkérdezzem. Mondom, persze, nem haragszom rád, ugyan már. De eszembe nem jutna, semmi nem tudna megsérteni, régen leszögeztem az Úr előtt, hogy én semmin soha nem fogok megsértődni. Senkire. Az ördögnek nem adok itt helyet. Mondom, figyelj...

És majdnem megkérdeztem tőle, hogy ugyan mit mondtál? *Megkísértett* az ördög. És akkor felkaptam a fejemet, s mondtam: hopp! *Nem adok esélyt* az ördögnek, hogy elkezdjek ezen gondolkodni.

Mondom: figyelj, felejtjük el, én nem haragszom, bármit mondtál, én az Úr szeretetével szeretlek. És én, ha nem mondtad volna soha, akkor se tudnák róla, itt sem fogok soha többé emlékezni. Most elfelejtem és téged az Úr *szeretetével betakarlak*. És továbbra is úgy szeretlek, mint eddig.

Ő *felszabadult*, engem pedig majdnem bevitt az ördög abba az utcába, amiről soha nem tudtam volna, hogyha nem hív föl és nem mondja el. És *félbeszakítottam*. Mondtam: ne is beszéljünk róla többet, mert nem érdekel.

Mert ugyanis az ördögnek az egyik kedvenc kártyája, hogy arra *vesz rá* minket, hogy azon gondolkodjunk, azon *töprengjünk* és azon együk magunkat, hogy mit mondott rólunk a másik? És hogy azt miért mondta? Hogy tényleg ezt mondta? Hogy egyáltalán honnan veszi? Nem is úgy van.

Bevisz minket egy olyan utcába, ami teljességgel nulla eredményű. *Elveszi* a figyelmünket *Jézusról*, elveszi a figyelmünket az Úr *munkáiról* és bevisz egy olyan utcába, ahol csak úgy körbe-körbe járunk, és állandóan azon gondolkodunk, hogy a másik mit mondott rólunk?

Azt szeretném megkérdezni tőled, hogy miért kell neked magadat *megvédelmezni*, ha elkezdnek olyan dolgokat beszélni rólad, ami nem is úgy van? Ha te teljesen ártatlanul jársz, jössz-mész, egyszer csak a hírek felkapják, hogy ez vagy az történt, ezt tetted vagy azt tetted.

Ha elkezdnek beszélni rólad, akkor miért olyan nagyon fontos az, hogy te magadat megvédelmezd? Ez az én kérdésem? Gondolkodtál már ezen? Az ember azonnal azt mondta, hogy de ez nem is így volt, nem is ez az igazság, meg én ilyet nem mondtam. Elkezdjük magunkat védelmezni, mintha mi lennénk saját magunk védőügyvédje. Ez *nem biblikus*.

Nekünk van egy *Védőügyvédünk*. Ha abban a *hatalomban* akarunk járni, és olyan *hatékonyak* akarunk lenni, mint az Úr Jézus maga – és azt szeretnénk, és az Úr megadta ezt nekünk –, akkor nekünk *ugyanúgy kell járni*, ahogy Ő járt. Az le van írva.

Ugyanúgy kell *gondolkodnunk*, ugyanúgy kell *szólnunk*, és ugyanúgy kell *beszélnünk*. Nincsenek megengedve ezek a gondolatok, ha hatékony keresztény akarsz lenni.

Meg tudnám számolni soronként, több szék is van üresen azért, mert valaki valamit mondott az illetőnek, és az annyira megbántotta a szívét, annyira megérintette őt, hogy többet nem tud ide visszajönni közénk. Mondjátok meg, hogy hogyan lehetünk ennyire érzékenyek? Ki az a másik, hogy a *szava* ennyit jelent az életünkben? De kicsoda ő, mondjátok meg nekem? Ő az Úr Jézus Krisztus? Nem!

Az Úr Jézus *Krisztus* hogy *mit mond* majd rólad, az az egy *számít*. Ha Ő azt mondja, hogy ez az én igaz szolgám, aki az én megigazultságomban jár. Mondja a nevedet és megemlékezik rólad és dicsekszik veled majd. Nem az számít?

Minden más elvetendő mellette! Teljesen mindegy. Ha jót mondanak rólad, az is, mert az meg a felmagasztaltatás útjára vinne minket, s az is tévút. *Egyetlen* dolog számít, *mit mond* rólunk az Úr Jézus Krisztus maga. Semmi más nem számít.

Meg kell *fegyelmelnünk* magunkat, hogy mi egy *győzelem* útján járjunk, hogy *nem nyitjuk* meg a szánkat ilyen haszontalan beszédekre, ha bántások érnek minket. Az Úr nem ezt tette maga? Meg van írva: és száját *nem nyitotta* meg. Nagyon-nagyon kell figyelni erre!

Hajlamosak vagyunk arra, hogyha minket sérelem ér vagy bármi más ér, vagy kritika ér, legyen jogos, vagy jogtalan, teljesen mindegy, akkor megnyitjuk a szánkat. Olyat mondunk, amit később megbánnánk. Abból jönnek a kálváriák.

Nézzük meg az Urat, olyan gyönyörűen írja róla a Szentírás. Vegyünk példát róla, mert szeretnénk ebben a *hatalomba* járni. És az Ige tanítja, hogy az Isten *utánzóinak* kell lennünk. Ezt meg kell néznünk, hogy az Úr maga hogyan teszi.

1PÉTER 2,22–23.

22. Aki bűnt nem cselekedett, sem a szájában álnokság nem találtatott:

23. Aki szidalmaztatván, viszont nem szidalmazott, szenvedvén nem fenyegetőzött; hanem rábízta magát az igazságosan ítélőre.

Hú de meg kell ezt tanulnunk! Ő a Főpapunk, ő *hozza elő* az igazságunkat. Mindegy teljesen, hogy ki milyen szidalmat hozott rád, ki milyen rágalmat mondott rád, ki hogyan kritizált, ki milyen hanglejtéssel bántott meg. Köszönt, nem köszönt, fogadta a köszönésemet, nem fogadta a köszönésemet. Ki tudja, hogy hányféle volt még.

Egyiket megpuszilta, engem nem pusztított meg. Ilyeneket hallok vissza és ebből feltételezi az illető, hogy az nem is szereti. Na, most ez nem így van. Egy *hitető* van kint a világban és elhítt benneteket. Ne essetek bele ebbe a *kelepcéjébe*. Jobban kell ismerni az ördög szándékait ennél, és a cselvetéseit, és a sugallatait, amiket hoz.

Kérdezem én tőletek, hogy magát az Úr Jézust nem vádolták-e? És nem gúnyolták-e? És nem köpdösték-e le? És nem húzták ki a szakállát? És nem kínozták? És mindezt teljesen *ártatlanul*. Úgy vitte végig, hogy a száját *nem nyitotta* meg. Értünk tette!

Ért-e téged akkora *bántás* valaha, mint ami az Úr Jézust *érte*? Akkora sérelem, akkora igazságtalanság ért-e valaha az életedben? Ha nem, akkor vegyél *jó példát*! És a szádat ne nyisd meg. Így olyan *áldások jönnek* az életedre, amelyet nem is tudsz még elgondolni. Csak azért nem jöttek eddig, mert *magadat megloptad* vele, mert megnyitottad a szádat.

Belementél ezekbe a körökbe fölöslegesen. Ez az erődet *leszívja*. Belefáradsz, elkedvetlenedsz, depressziós leszel. Legtöbbször az ördög úgy hozza a *bántást*, hogy aki hozzánk a *legközelebb* áll, azon keresztül akar megszűzni.

De te *ne engedd* meg, mert most már te *átlátsz* ezeken, és te bölcsőbb vagy, mint valaha, mert tudod, hogyan működik. Mi a szándéka, amikor ezt teszi. Ne engedd oda ezeket a *gondolatokat*.

Ugyanis akármennyit imádkozhatom érted, reggeltől estig, lekoptathatjuk a fejedről a hajad. Annyit tesszük a kezünk rád, hogy lekopik a haj a fejedről, akkor sem mész előbbre, ha *két* területen magadat meg nem *vizsgálod*, és nem tartod *kordában*.

Az egyik: mi van a *fejedben* és mi van a *szádban*? Ezt a két területet *nem tudom helyettes* gyakorolni. Csak elmondani tudom, hogy miként működik. Min gondolkodsz egyfolytában, és mi jön ki a szádból? Két terület, amit *csak te* tudsz *uralni*.

Ha azt megtanulod, akkor tudsz *uralkodni* az életben, a Jézus Krisztusban. Lesz hozzá hatalmad, ha azt mondod, hogy eddig és ne tovább! És az ellenségnek *térdet* kell hajtani. Mert a Jézus *neve* hatalmas!

A te szádban *milyen éles* az Isten kardja? – az a kérdés. Hogyan lehet *hatékonyabbá* tenni Isten Igéjét a te szádban, a te életedben? Ez a kérdés. Megadja Isten hozzá a *bölcsességet*, hogy ne essünk bele ezekbe. Ismerjük az ördögnek a szándékait.

Olyan egyszerű és olyan átlátható, ha az ember egyszer megérti, hogy miként akar minket megbántani, *sérelmekben* tartani, ugyanis akkor *nem működik* a hited. Nem fogod tudni kiárasztani a hitedet.

Nekünk *munkatársainvá* kell válni az igazságnak. Írja ezt a Biblia? Igen. Isten számít ránk, hogy *hatékony* munkatársak legyünk. Hitünket *teljhatalommal* őrizni, minden ilyen bántástól, sértéstől. Ki mit mondott, ki mit nem mondott?

Nem érdekel, ezt egyszer és mindenkorra szögezd le magadban. Te független vagy ezektől. Te afölött vagy. Te *uralkodsz* ezeken. Nem engeded a füledhez. *Nem engeded* a szívedbe. És meg fog *változni* az életed.

Ó, de gyönyörűsége lesz az Úr *öröme*, amikor tudsz kiáradni. Szabadon tud *áradni* majd a Szent Szellem öröme és szabadsága, és valóban meg tudod élni a *jézusi hatalmat*. Uralkodsz az életben, olyan fenséges *győzelmeket* tudsz megélni.

Két apró terület: mi van a *fejeden*, mi van a *szádban*? Figyeld! Figyeld! Figyeld! Az erőforrásainkat, a *figyelmünket* az Úr Jézus *Krisztusra* kell vetnünk. Ezek mind figyelemelterelések lennének. Ezt nem engedjük meg. Ez egy kitérő volt, mert láttam, hogy az ördög annyi testvéretem viszi be ebbe a zsákutcába, hogy erről szólnom kellett ma.

Visszatérek az Úr napja előtti rövid időre, *visszajövetelére*, a hatékonyságra, hogy mennyire *hatékonyak* kell lennünk, mert részt akarunk venni ebben a nagyon rövid időben. Minél nagyobb hatékonysággal az Úr eljövetele előtti *hatalmas aratásban* részt akarunk venni. Nem véletlen, hogy ti ültök itt, az Úr titeket *kiválasztott* erre. Az Úr szeretné, hogyha erről megvilágosodást kapnátok, hogy miként lehet *még hatékonyabban* ezt elvégezni.

Péter a prédikációjában, amikor pünkösd napját ünneplik, ami a pászka ünnep utáni 50. napon volt (és van minden esztendőben) egy csodálatos prédikációt mond. Ebből szeretnék verset hozni. Szent Szellem kiáradásának a napján van ez a prédikáció. Péter a Szent *Szellemtől* telve szól itt, tehát az Úr szája és az Úr szíve szól.

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 2,17–21.

17. És léssen az utolsó napokban, ezt mondja az Isten, kitöltök az én Szellememből minden testre: és prófétálnak a ti fiaitok és leányaitok, és a ti ifjaitok látásokat látnak, és a ti véneitek álmokat álmodnak.

Az Úr is beszél *utolsó napokról*. Ezt is látnotok kell. Utolsó napokról szól, s azt is elmondja, hogy mi lesz az *ismertető jele* ezeknek az utolsó napoknak. Valami másként lesz, mint addig.

Az *első jel*, amit ír, hogy *kitölt az Ő Szelleméből*. Vagyis egy *hatalmas kiáradás* lesz és a fiaitok és lányaitok prófétálni fognak. A prófétálás az nem más, mint amikor az Istennek a *Szavát* szólod, az Ő *kenete* alatt. Ezek a prófétálások, amik jönnek majd az utolsó időkben, az *utolsó idők történéseiről* fognak szólni.

Onnan fogod észrevenni, hogy *közel* az idő, hogy a következő generáció az *Úr dolgairól* fog a Szent Szellem kenete alatt szólni neked, és meg fog *nyílni* rá a szemed. Jön a minket követő generáció, akik az Úr Szellemének a kiáradásában, az Úr dolgait fogják szólni. Nekünk *örömünk* lesz benne, amikor ezt látjuk és az *idő közel* van. *Utolsó időknek* a történései lesznek, leszáll a Szent Szellem, és ők prófétálni fognak.

Azok a fiatalok is, akik most még a drog alatt vannak, Isten egy szempillantás alatt meg tudja őket *fordítani*. Azok a fiatalok, akik ma hallani nem akarnak Istenről. Isten Szelleme leszáll rájuk, egy szempillantásban *új teremtés* lesz és Isten dolgait fogja prófétálni.

Az utolsó napoknak az egyik jellemzője lesz. Látásokat is látnak, és a vének álmokat álmodnak. Akik sokat megéltek, azoknak van honnan meríteni, álmokat fognak álmodni. Az *Úr álmait* fogják álmodni, és el fogják mondani a generációknak.

18. És éppen az én szolgálóimra és az én szolgálóleányaimra is kitöltök azokban a napokban az én Szellememből, és prófétálnak.

19. És csodákat teszek az égben odafenn, és jeleket a földön ideleln, vért, tüzet és füstnek gőzölgését.

20. A nap sötétséggé változik, és a hold vérré, minekelőtte eljön az Úrnak ama nagy és fényes napja.

Ezek azok a jelek, amikről beszélek. Lehet majd látni 2014-ben és 2015-ben. Hogy erre utal-e Isten, azt nem tudom, de most is ilyen jeleket fogunk látni. Ezt azért vegyük tudomásul. Minekelőtte eljön az Úrnak ama nagy és fényes napja. Várjuk-e ezt a napot? Az Úrnak ez a napja eljön. Ezek a jelek lesznek előtte. Nagyon *izgalmas idők*et élünk, mondom nektek.

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 2,21.

21. És léssen, hogy mindaz, aki az Úrnak nevét segítségül hívja, megtartatik.

Megtartatik! Ezt még egyszer mondjad. *Megtartatik!* *Hatalmas erő* van ebben. Hogy az Úr nevét, aki csak *segítségül* hívja, az megtartatik. *Üdvözü!* Minden bajtól *kimenekedés* van ebben a szóban: Jézus, az Ő nevében. Jézus! Kérdezd meg, aki csak jön és megy: *Ismered-e Jézus nevét?* Ismered-e micsoda *megtartása* van ebben a névben? *Szólítsd* meg az embereket.

Az Úr fog adni *bátorságot*. Kérdezd meg, ismered-e, hogy micsoda megtartás van ebben a névben? Tudod-e, hogy ki kell menekedned, abból, amik jönnek? Aki csak *segítségül* hívja, megtartatik. Nincsenek vallásos cselekedetek felsorolva. Csak segítségül hívni a *Nevét*. Hatalmas igazság van benne.

Az Úr akarata, hogy az Ő *dicsőségével* teljék be a föld. Kiárasztok az én Szellememből minden testre. Kiárad az Ő dicsősége az *egész földre*. Nézzünk egy pár igehelyet.

ZSOLTÁROK 72,19.

19. Áldott legyen az Ő dicsőséges neve mindörökké, és teljék be dicsőségével az egész föld. Ámen és Ámen!

Az Ő dicsőségében *teljék be* az egész föld. Képzeld el, az *egész földet* be akarja tölteni a dicsőségével.

ZSOLTÁROK 108,5.

5. Magasztaltassál fel, oh Isten, az egek felett, és dicsőséged legyen az egész földön!

Dicsőséged legyen az *egész földön*, kiállt föl a Zsoltáros. Azt is tudjuk, hogy Jézus tanította: *miként a mennybe*, úgy a földön. A *menny telve* van az Ő dicsőségével, és eljön az a pillanat, amikor a *föld is megtelik* az Ő dicsőségével. Az idő közel van. Az Ő dicsőségével betelik az egész föld. Az Ő dicsősége égre és a földre *kihat*:

ZSOLTÁROK 148,13.

13. Dicsérjék az Úrnak nevét, mert az Ő neve dicső egyedül; az Ő dicsősége égre, földre kihat!

Fogod-e ezt a szándékot? Hogy Isten az *egész földet* be akarja tölteni az Ő dicsőségével.

ÉSAIÁS 40,5.

5. És megjelenik az Úr dicsősége, és minden test látni fogja azt; mert az Úr szája szólt.

Ha Ő szólt, akkor meg is *cselekszi*. Ő szólt és meglett. Ő parancsolt és előállott. Ez így lesz. Ez jön. Mint a moziban, amikor kiírják, hogy az új film jön, jön, jön! Ez jön, ebbe biztos lehetsz. Meg van írva. *Hamarosan!* Vedd tudomásul, az Úr szava ez.

HABAKUK 2,14.

14. Mert az Úr dicsőségének ismeretével betelik a föld, amiképpen a folyók betöltik a tengert.

Még hozzá úgy *telik be*, amiképpen a folyamok betöltik a tengert. Amikor jönnek a folyamok, az egész földet *betelítik* ezek a vizek. Az óceánok betelítik az egész földet, úgy telíti be az Úr dicsősége majd a földet. El tudod-e ezt képzelni?

Egy dicsőség invázió jön a földre. Ezek a napok *közelednek!* Izgatott-e a szíved ezért? Szeretnéd-e ezt meglátni? Keresed-e a *részedet* benne, hogy mi a részem ebbe Uram? Mert nem véletlen vagy itt, hogy ezt hallod.

Azt is mondja Habakuk itt, hogy nemcsak az Úr dicsősége tölti be a földet, hanem a föld dicsőségének *ismeretével* lesz teljes a föld. Mindenki fogja tudni, hogy az Úr dicsősége jelen van, Ő cselekedte. Az Úr dicsőségében fognak állni. Ez fenséges lesz. Fenséges idők előtt állunk. Mi olyan *edényei* vagyunk az Úrnak, amelyeket eleve a *dicsőségére alkotott*.

RÓMA 9,23.

23. És hogy megismertesse az Ő dicsőségének gazdagságát az irgalom edényein, melyeket eleve a dicsőségre alkotott, mit szólhatsz ellene?

Meg van a *célja* az Úrnak, hogy mi itt a földön vagyunk és ebben az *időben*. Az Úr eleve az Ő *dicsőségére* alkotott.

JÁNOS 17,22.

22. És én azt a dicsőséget, amelyet nékem adtál, önékik adtam, hogy egyek legyenek, amiképpen mi egyek vagyunk.

Jézus főpapi imájában imádkozza, hogy azt a *dicsőséget*, amelyet nékem adtál. Mert az Atyától Ő *megkapta* ezt a dicsőséget. Őnékik adtam, hogy egyek legyenek, amiképpen mi egyek vagyunk. A dicsőség fogja *egybe olvasztani* a krisztusi Testet, és akik csak oda be akarnak jönni, mindenkinek lehetősége lesz rá.

És egy hatalmas kiadásban *egyé lesznek* az Úr Testében a hívők. Olyan egységet fogunk meglátni a keresztény *együtt járásban*, hogy csak álmodozunk róla. Hogy nem lesznek tanbeli különbségek, hogy kinek van igaza, milyen vallás, s hogyan gyakorolja. Az Úr dicsősége egybe fogja *olvasztani* a szíveket.

Ez egy *fenséges idő* lesz. Dicsőséget adunk Istennek, mert ez jön, ez jön és jön. És várjuk, és várjuk, és várjuk ezeket az időket. Ezen kell *gondolkodnunk* és nem azon, amit az előbb részleteztem, hogy ki hogy bántott meg, meg mit mondott, mit mond. Meg akar lopni az ördög vele. Ne engedd meg!

Te a keresztthalálon, a feltámadáson, az Úr dicsőségén, azokon a dicsőséges dolgokon *gondolkodjál*. Vajon mi a modus operandija, vagyis mi a mikéntje annak, ahogy Isten ezt a dicsőséget lehozza majd a földre? Gondolkodtam ezen. Hogyan lesz ez, hogyan betölti az egész földet az Ő dicsősége? Azt a képet hozta elém a drága Szent Szellem, amikor a Mózes 1-ben olvashatjuk, hogy az *özönvíznél* miként történt az, hogy az egész földet beborította a víz.

1MÓZES 7,11.

11. Noé életének hatszázadik esztendejében, a második hónapban, e hónap tizenhetedik napján: felfakadának ezen a napon a nagy mélység minden forrásai, és az ég csatornái megnyilatkoznak.

Azt mondja, hogy a dicsőség úgy fogja beborítani a földet, ahogy a *folyamok* a tengert. A dicsőség *kiadása*, és ahogy körbevette a földet a hatalmas *özönvíz*, ebben *hasonlóság* van. Nagyon érdekes, nem tudom, figyeltél-e rá, hogy *felfakadtak* a nagy mélység minden forrásai.

Tehát a *mélységből* is előhozta az Úr a vizeket és az *ég csatornái* megnyilatkoztak. Jött a mélységből is, felfakadtak a vizek, és az ég csatornáiból is jöttek a vizek, és így ebben az egységben egybefolytak ezek a vizek. Jött az özönvíz a földre.

Negyven napig csak esett, és utána csak azok maradtak meg, akik a *bárkában* voltak. A mi „bárkák” tudjátok-e, hogy ki? *Jézus!* Írja a Biblia? És ez a hatalmas kiáradás, ez a hatalmas dicsőség egyrészt ugyanígy a mi *belső lényünk*ből fog áradni elő, ahogy a föld mélységéről. Most még el van rejtve ez a belsőkbe.

A *belső emberből* fog kiáradni a dicsőség és az *ég csatornái* is meg fognak szakadozni. És ez a dicsőség, ahogy találkozik, *egybeszerkeszti* az Úr az egész földön a dicsőségét. Valami *fenséges* idők előtt állunk. Gyönyörűséges idők előtt állunk. *Készen áll-e* a szíved, hogy ezt meglásd, mert *közel* vannak ezek az idők.

ÉSAIÁS 64,1.

1. Oh, vajha megszakasztanád az egeket és leszállnál, orcád előtt a hegyek megolvadnának;

Ezek az idők eljönnek. Az *ég csatornái* meg fognak szakadni és leszáll az Ő dicsősége, és a mi *belsőnk*ből elő fog áradni az Ő dicsősége. Ezek a *dicsőségtengerek* be fogják borítani az egész földet. Fenséges! Dicsőséget adunk Istennek, hogy ennek részesei lehetünk az utolsó időkben.

Még annyit szeretnék szólni, hogy ebben a dicsőségtengerben, ami jön, részt venni és *szolgálni* az Urat, és ami egyre inkább *elborítja* a földet, a nehéz idők ellenére. Mi, akik ebben a dicsőségben részesek vagyunk, akik jövünk és imádkozunk hétről-hétre, akik olvassuk a Bibliát, akik *keressük* az Úr arcát, és keressük, hogy mi a dolgunk, mit tehetünk? Mit tehetünk, hogy *hatékonyabb* legyen ez a munka az idők végén?

Tudjátok meg, hogy mi ebben a dicsőségben *el vagyunk rejtve* a világ elől. A Biblia tanítja az Úr *szárnyainak az árnyékát*, ugye? Az Ő rejtkehelyét. Az Ő *rejtkehelyéről* szól a Biblia? Tudd meg, hogy te ott vagy. Mert amikor ebben a dicsőségben *egybe vagy szerkesztve* a krisztusi Testben, akkor az ördög számára *láthatatlan* vagy. Pont úgy, ahogy a sötét szobában ül valaki, s felkapcsoljuk a villanyt. Csak hunyorogni tud, odakap a szeméhez, és semmit nem lát.

Ugyanúgy ha te ebben a világosságban jársz, ebben a *dicsőségben* vagy, az ördög számára *elérhetetlen* vagy. Nem lát téged ugyanis! El vagy rejtve. Abban a világosságban, ahol ez a dicsőség van, az ördög *nem tud* téged *megkülönböztetni* Krisztus Testétől. Nem tud megtámadni, nem tud kikérni. Láthatatlan vagy, el vagy rejtve.

Nincs okunk félelemre. Bármilyen idők jönnek, mi a dicsőségnek a *felhőjében* vagyunk *elrejtve* a világ borzalmai elől. Ezt akartam, hogy tudjátok. *Ne* legyen bennetek *félelem*, ha halljátok majd a híreket, hogy ez, meg az történik majd. Mert lesznek hírek és lesznek olyan dolgok, amikor az ember szíve összeszorul, és azt mondja, hogy ennek nem lenne szabad, és annak nem lenne szabad megtörténni.

Tudjátok meg, hogy ti az Úr *rejtkehelyén* vagytok, mert az Úr dicsőségében vagytok. Ez akkora hatalommal és akkora fényvel jön el a földre, hogy az Úr *megtartja az övéit* ebben a dicsőségben. Az Ővé legyen minden dicsőség! Adjunk hálát és dicsőséget az Úrnak, hogy ebben *részestársaknak* szólít minket.

Kérem a szíveket, hogy *olvadjatok* bele ebbe a dicsőségbe, hogy gyertek az imakörökbe, hogy *vegyetek részt* az Úr munkáinak, hogy legyetek *buzgóbbak*, mint valaha. Legyen örömtök benne, mert az Úr *számít rád*. És milyen nagyszerű érzés az, amikor tudod, hogy valaki *számít rád*, és te *helyt állsz* benne. Hatalmas dolog!

Az Úr kiválasztott benneteket erre, mint amikor a váltófutásban, a finisben a legjobb futókat rakják. Mindenkinek a szeme rajta van a végén, amikor bele kell sprintelni a célba. Ott vagyunk, tudjátok meg! Minden szem a lelátón, akik előttünk elmentek, az Úrnak a dicsőségfelhőjében, a bizonyságok fellegében, azok szemei mind rajtunk vannak.

Drukkolnak nekünk, és mi nem adjuk fel, *buzgók* leszünk és megfutjuk a futásunkat. Az Úr öröme tesszük, és nem hagyjuk, hogy bármi meglopjon minket, mert nem vagyunk tudatlanok s sátán szándékai felől. Hallelúja! Ámen.

A gyógyító sorok után az üdvösségi ima elmondására, és a Szent Szellem keresztségre kerül sor, majd bizonyságok hangzanak el:

Egy férfi tolókosiban jött, leesett a létráról és eltört a *csípője*, miután most imádkoztak felette, elmúlt a fájdalma és fel tud állni. Dicsőség Istennek. Más valakinek a *keze* gyógyult meg most a gyógyító sorban, ahogy imádkoztak érte. Minden dicsőség az Úré, az örvendezés pedig a miénk.

Majd egy *édesanya* mondja el, hogy mi módon *változtatta meg* az Úr az életét a családnak, miután *segítségül* hívta az Úr nevét. Erről tesz bizonysgot Kiss Marianna, aki 48 éves és négy kisgyermek édesanyja. Nehéz helyzetbe kerültek, Debrecenből Budapestre költöztek. Nem kapott az édesapa azonnal munkát, így egy anyaothonba kényszerültek, ahol 10 m²-en éltek. Nehézségeket kellett elviselniük azért is, mert felvállalták a keresztségüket. Ugyan egy keresztyén anyaothonnak vallották magukat, de megtiltották az üdvösségi kártyák osztogatását is, s hogy az Úrról beszéljenek. Azt mondta az édesanya, hogy az Urat akkor sem tudják tőle elvenni, bent énekelgettek a szobában, majd újból elkezdte az üdvösségi imákat osztogatni. A kisgyermek édesapja Bicskén kapott munkahelyet, ott egy albérletbe költöztek. De az Úr visszahozta ide Budapestre a XX. kerületbe a családot. Dicsőséget és hálát ad az Úrnak, hogy elhozta őket arról a helyről, ahol több mint 160 lépcsőn kellett naponta fel és lemenni többször is. Nagyon nagy Istennek a kegyelme, áldom és magasztalom Őt minden nap! – mondja.

Köszönjük, hogy nem maradt a család fedél nélkül, és aki az Úrhoz kiált, mindig megjön a megoldás. Nagy öröm hogy hallhatjuk a jó jelentéseket. Aki *hitben kitart*, mindig megjön a *megoldás*. Megköszönjük, hogy az Úr mindig hűséges. A jövő héten visszavárunk benneteket, addig is maradjatok az Úr hűségében és örömeiben! Dicsőség Istennek! Ámen!